

Zofka Kabelková prosvítla svým hlasem celé nádvoří. Všechny rozesmála písní Sokyně a připravila tak náladu na vystoupení Cimbál Classic, u kterého nám chyběl pes Balík. Úderem dvanácté hodiny SEČ vstoupil Vojta na břeh plnoletých, což musel spečetit přípravnou panákovou smršť. Ani rady rodičů nezastavily výstřelky Vojtovy plnoletosti. Nechyběl ani dort (koláč), který byl zajištěn pekařem Robertem. 18 svíček rozsvítilo zhasnutou Dr.BARnu a oslavy trvají a budou trvat do odbití půlnoci.

barMANKY a RUMcajs

☛ Katka se nám ráno po probuzení přiznala, že jí došly kalhotky. Prosíme o pomoc při hledání. (Pokud se nezadaří, tak si je bude muset přeprat sama).

☛ Břišní tanečník(ce) si po včerejším drbu a vyčínění od producentky už na baru přestal objednávat chlapy a zůstal jen u piva u chipsů.

☛ U výčepu Kozla v Lidušce komentuje Kamil agitační tričko tradičnímu návštěvníkovi Telče, Balduru Kellerovi: „Jak Stop Temelín?“ Baldur roztáhl teatrálně ruce a prohlásil: „Temelín - Felký Fibrátor!“

☛ Včera svítla festivalu naděje do budoucna! V jídelně seděly tři bývalé pořadatelky - Mamča, Soník a Pája a všechny kojily budoucí pomocníky!

☛ Pořadatelka Danuška si stěžovala, že fotografové se zaměřují pouze na její obličej. Přitom má určitě i další fotogenické partie...

☛ Nejmenovaný telčský zvukař (Luboš) má na svoje neřestí čas jen od 19:30 do 21:00, protože to prý mamina sedí na zámku. A zabije nás, jestli ho prásknem...

Sportovní KloPrdKa končí!

Už je to tak, sportovní dílny pod názvem KloPrdKa se s námi po včerejším sportovně nabitým dopolední rozloučí. Netřeba však truchlit! Dílny, ochuzené sice o svého duchovního tvůrce Klokana, který odjel ráno jako jediný zástupce svazu Prázdny v Telči (reprezentuje nás v maratonu) s olympijskou výpravou ve složení Kislík (psycholog týmu) - Hajli (masér), pokračují i nadále pod ještě zajímavějším názvem "Sportovní PrdKa." Pod vedením

zkušených borců a zároveň barmanů Katky a Prdíka pokračujeme v předem stanoveném programu. Zítra přijďte na hřiště ke Gymnáziu na fotbálek od 14:00, a obzvláště zveme vítězný tým ze zahajovacího utkání z minulého čtvrtka!

Sportujeme i bez Klokana!

Volejbal bude tuto sobotu 7.8. na hřišti u Gymnázia, prezentace účastníků 8:30-9:00, zveme

Chcete zůstat celý den?

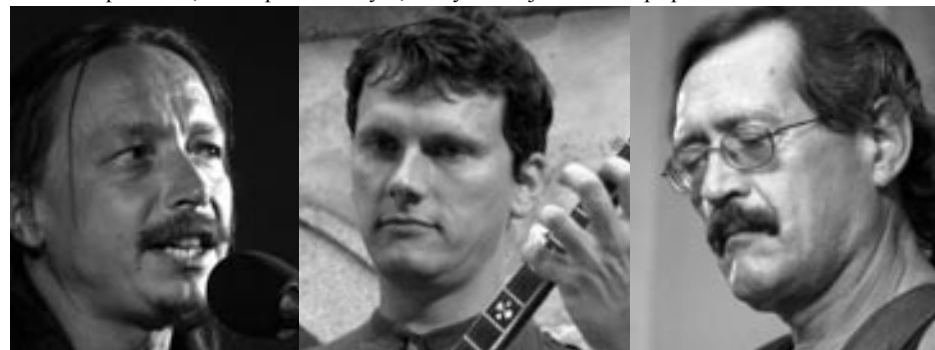
Slečny na pokladně pro Vás mají připravené také celodenní permanentky s příjemnou desetiprocentní slevou!

ZPRAVODAJ

najedený | číslo 5 | středa 4. srpna 2004

Modrá tráva zámecká

Letný pohled na program včera dával tušit, že budou znít banja, mandolína, grass v několika podobách. Inspiraci touto muzikou neskrývalo trio jihlavských muzikantů Cimpr Campr. Různá a přesná basa, na kterou hrál Radek Hlávka, jinak vystudovaný kytarista, a bicí hnaly muziku dopředu. Jenže to celé znělo dost neusazeně, hlavně díky banjistovi a zároveň hlavnímu zpěvákovi Petrovi Voštovi. Nevýrazný hlas a špatná artikulace textů se spoustou otřelých rýmů. Myslím, že tohle sdružení zámeckým prknům ještě nedozrálo. Poutníci, legenda hrající už 34 let, vystupují často na countrybátech, tak jsem se strachoval, jestli to nebude tak nějak ušumlované. Naštěstí zbytečně. Dva staré pány, kontrabasistu Jiřího Polu a kytaristu Zdeňka Kalinu doplnili tři mladší: sóloví kytarista Jan Máca, mandolinista Jiří Mach a banjista Petr Brandejs. Mach se stal hlavním zpěvákem, velmi přesvědčivým, místy barva jeho tenoru připomněla mladšího Křesťana,

např. v dávné Všem Kryštofům Kolumbům. Starých písní zařadili víc, Mach se předvedl taky v Podobenství o náramcích, o něco slabší byl Polův Hotel Hillary, nechyběla Panenka. Všichni tři poutničtí junioři hrají precizně, jen těch kytarových sol zkraslených klávesovým efektem mohlo být méně. Kapela sáhla i po převzatých skladbách, Folsom Prison Blues však vyznělo poněkud utahaně, Wayfaring Stranger v Kalinově podání taky nemá patřičné napětí, publikum pobláznil až Turecký pochod, v posledních letech oblíbená to instrumentálka českých FCT hudebníků. Písně z poslední desky, které tvořily též jednu z os jejich bloku, ve srovnání se staršími příliš neobstály, až na dvě výjimky. Křehce milostnou Jedna za všechny, jejímž autorem je písecký Jiří Smrž, citlivě zazpíval Mach, a svižnou titulní píseň alba Smích i pláč, letitou skladbu s novou aranží, opět v Machově provedení. Protiklad pak tvořily věci jako třeba Ona a On, kde sólově zpíval Pola hlasem zmenšujícího se rozsahu text s x krát omlutým tématem. Poutníci příjemně překvapili, bez Křesťanových písní by ale byli jen dobře hrající bluegrassovou kapelou.

Po Poutnících vystoupila na pódium podle mého názoru bluegrassová jednička z Plzně - skupina COP. Jejich koncert neměl chybu, ostatně jako vždy. Písničky byly proloženy vtípnými zážitky z cest po Rusku. Před přidavky pobavil Míša Leicht publikum ruskou větou „Da zdravstvujet gruppa COP!“ A na závěr koncertu se na pódiu sešly obě kapely, Poutníci i Cop, současně. Byla to naprostá nádhera. Co víc dodat, snad jen příští rok s Copem ahoj!

Pivoň a Cave

Žofka s přívěsem

Nocturno Žofie Kabelkové, o něž se dělila s Cimbál Classicem, mělo křehkou a komorní náladu. Ve svém typickém barevném triku hrála Žofka převážně písně ze svého debutu *Žiju*, s gusem si dala ale taky třeba Sokyni, včera věnovanou všem ženám. Opět, stejně jako začátkem července v Olomouci pod orlojem, vznikly i úsměvné přehyby, ten nejlepší se povedl v písni *Tak to teda ne!*: „A bydlím v přívěsu s různým trabantem.“ Po docela náročném dnu jsem se nechal jen tak hladit jejím hlasem, unášet se tóny její kytary a vnímal poezii okamžiků, které zažívám jen tady v Telči. Díky moc, prostotěká slečno z trabantu. *Cave*

Cimbál Classic

Není nic krásnějšího, než když se pod hvězdou oblohou rozezvučí struny všech nástrojů Cimbál Classicu - hlavně cimbálu - a provoněnou nocí zazní hudba tak krásně mrazivá, až z ní poskakuje srdce v těle... To jsou večery, z kterých člověk pak žije a dýchá, když je zima a smutno... Bohužel jsem nevydržela až do úplného konce, ale odcházela jsem krásně naladěná a ještě i při usínání mi hráli otevřenými okny, až mi narostla křídla a vznášela jsem se nad celým světem... *Terka*

Tom & Plnožen

•.....zítra

Tom & Plnožen je hudební sdružení pěti přátel tvořící a hrající folkovou muziku v sestavě jednoho muže a čtyř ženských spoluhráček. Název skupiny tedy pouze popisuje reálný stav věci a není dobré v tomto hledat jakýkoli zavádějící dvojsmysl, byť by se tento postup mohl jistě nabízet ;-) Hrají téměř výhradně vlastní autor-ské písničky s texty občas veselými a tu a tam zase vážnějšími. V muzice se snaží především o hravost a neotřelost jednotlivých melodií, a to jak v jejich „soukromé“ tvorbě, tak při skládání „na zakázku“ v případě scénické hudby pro divadlo (*Zkrocení zlé ženy*, *Pohádka o Šípkové Růžence*, *Strašidla a Pidižvíci* ...). Složení: Tom Philippi-hudba, texty, kytara, zpěv, Lída Medová-příčná a zobcová flétna, Gabriela Kopáčiková-housle, zpěv, Šárka Horáčková-zpěv, texty, Zdeňka Ruttkayová-zpěv. V lednu dokončili druhé demo CD, které můžete najít ve formátu MP3 na adrese

www.volny.cz/tom-plnozen

-int-

Žamboši

Vsetínské duo existuje od r. 2002 a v posledních dvou letech si získává stále širší publikum, zdaleka nejen díky ceně Krteček ze Zahrady 2003. Své písně označují Honza Žamboch, autor a vynikající kytarista, a Stáňa Brahová termínem folk-jazz, známá je Honzova záliba v lichých rytmech. Od září 2003 mají vlastní klubový pořad v DK ve Vsetíně, kam si zvou hosty z řad mladých zajímavých kolegů. Letos na jaře se stali majiteli čtyřpísňového demosnímku. O desce zatím nechtějí ani slyšet, prý je ještě dost času. Píseň *O Znakoplavkách* a tak mezitím pomalu lidově, letos jsem ji slyšel u ohně na Berounce. Jejich manažerem je kontroverzní postava českého folku Tomáš Zeno Václavík. *Cave*

www.zamboši.cz

Devítka

Pražská folková skupina patří ke špičce v nastupující generaci a jedna z kmenových telčských kapel. Honza a Jindřiška Brožovi jsou dostatečně známé „celebrity“ díky Žalmanově spolu, bratři Hofrichteři je s kytarou a kontrabasem doplňují hudebně i objemově. Loni jim vyšlo už čtvrté řadové album *Pohádka*,

kterému se podle Honzových slov z F&C daří docela dobře. V Telči hráli už i s bicími, podle agentury I-FOLKtime si jako hosty letos pozvali černošský vokální sbor Umbajkwee-Umbajkwo z Maroka. *Cave*

www.devitka.cz

Nezmaři

Jedna z jistot českého folku, hrající už dva roky ve čtyřech bez Pavlína Jišové. Přípravují nové CD, které má vyjít v září a bude na něm 17 nových písniček. Pár slov o jejich singlu od Tomáše Hrubého z FOLKtime: „...Jsou na něm tři písničky (*Dokud svíčka hoří*, *Černý delfin* a *Těla to chtěla*). Ať bude nové CD jakékoli, bude hlavně odpovědí na otázku, jací budou Nezmaři v postjišovské éře. Singl nabízí odpověď zřetelnou a očekávatelnou: všechny tři skladby mají sólového zpěváka (*Dokud svíčka hoří* - Tonda Hlaváč, zbylé dva kousky - Šárka Benetková), ke kterému se přidává v refrénech dvojhlas či trojhlas. Žádné velké vícehlasé orgie se nekonají... Předložené písničky jsou velmi příjemné. Černého delfína od Billie Holiday s textem Jolany Tůmové už Nezmaři nějaký čas hrají. Podle předloženého singlu by byla hnacím motorem nezmarkské dílny právě Šárka: jednu píseň vybrala, hudbu k zbylým dvěma složila. Obě jsou zhruba ve středním tempu; mně se víc líbí mollově hořkosladká *Dokud svíčka hoří*. *Těla* to chtěla výrazně swinguje a jindy jinotajná a komplikovaná textařka Alena Binterová se zde vyjadřuje velmi lapidárně. Nejvýraznějším pěveckým výkonem je sólo Šárky Benetkové v *Černém delfínu*: ztišené, podmanivé, neexhibující. Odhadnout ze tří kousků, jak velkou událostí bude nové album *Nezmarů*, nelze, ale příslib pro těšení se to je určitě...“ *-int-*

Hnutí Brontosaurus zve na Ekostan

každý den 9-17 v zámecké zahradě
představení Hnutí Brontosaurus
informace k problematice životního
prostředí
aktivity pro děti
ekokviz o ceny
sběr použitých baterií
výstava soutěže Ekoför

Jablkoň

Honza Hučín, náš sprátený redaktor, zpovídá na dálku Michala Němce: Honza H.: *Zúčastnili jste se již někdy Prázdnin v Telči, ať jako divák, nebo jako vystupující muzikant? Kdy to bylo poprvé?*

Michal N. (takto se opravdu podepisuje): *Zúčastnili jsme se mnohokrát (jako muzikanti). Poprvé to bylo už hrozně dávno, takových 16-20 let. Honza H.: Liší se nějak pro Vás vystoupení v Telči od ostatních letošních vystoupení na festivalech?* Michal N.: *Letos hrajeme večerníček (asi někde ve sklepě) takže liší. Bude to takové sevřenější a spíše klubové. Těším se. Honza H.: Jaké počasí byste si ke svému vystoupení přáli?* Michal N.: *Vzhledem k tomu sklepu nám počasí vyhovuje jakékoli, ale festivalu samozřejmě přejeme počasí hezké.*

kocourí	Tom a Plnožen
nádvoří	Devítka Žamboši Nezmaři
nocturno	Jablkoň